నీళ్ళ కావిడి

విశ్వనాథ గణపతిరావు

ఎండ నిప్పులు చీరుగుతుంది ఆ ఎండ వేడికి రోడ్డు మీద తారు మరిగి స్థానభ్రంశం చెందుతుంది

అలాగే వడగాలి వీస్తుంది ఆ గాలి వేడికి వాహనాల మీదె ఎవరూ తిరగడంలేదు ఇక కాలినడక నెవరు తిరుగుతారు?

కాని నరసింహులు మాత్రం తిరుగుతున్నాడు కావిడేసుకుని నూతినుండి నీళ్ళు తోడి, ఇంటింటికీ మోస్తున్నాడు హోటళ్ళకు మోస్తున్నాడు పెళ్ళిళ్ళ సీజను గనుక వాళ్ళకీ, మోసి నీళ్ళు పోస్తున్నాడు

మోసి మోసి, చెమటతో తడిచిపోయాడు అతనేసుకున్న గుడ్డ బనీను, పంచె తడిసిపోయాయి

ఇంటికొచ్చి అవితీసి అరబెట్టాడు అరబెట్టి ఉన్న మరో పంచను తీగె మీద నుండి తీసి కట్టుకుని, అలా చూరు క్రింద ఉన్న నులక మంచంలో నడుం వాల్చాడు

నరిసింహులిది, ఏభైఐదేళ్ళకు పైబడిన వయసు అతనికి ముగ్గురు కూతుళ్ళు ఒక కొడుకు సంతానం

ముగ్గురు కూతుళ్ళకూ మూడు ముళ్ళు వేయించేసాడు

కొడుకు చేత మూడు ముళ్ళూ వేయించి, కోడల్ని తెచ్చుకున్నాడు

ఆరోజుల్లో పెద్దకూతురికి నూటపదహార్లు కట్నం ఇచ్చి పెళ్ళిచేసాడు ఆ తరువాత నడిపి కూతురికి నాలుగొందల పదహార్లు కట్నం ఇస్తేగాని పెళ్ళి కొడుకు తల్లి ఒప్పుకుందికాదు ఇదేమిటంటే?' కాలం మారింది అన్ని రేట్లుతో పాటూ, ఈ రేటూ పెరిగిందంది మరి మూడో కూతురికి మాత్రం మూడొందలతో తేలిపోయింది

అది హోటల్లో, సర్వర్ సాంబయ్యని ప్రేమించానంది పెళ్ళి చేసుకుంటానంది సాంబయ్య సరేనన్నాడు సాంబారిడ్లిలా ఉన్న ఆ పిల్లను వదులుకోలేక, కట్నం ఎంతకావాలని అడిగితే పైసాకూడా వద్దన్నాడు మరీబాగుందదని నరిసింహులే, ఆ హోటల్ ఓనరు దగ్గర ఓ మూడొందలు అప్పుచేసి, ఆ సొమ్ము అల్లుడికిచ్చి పోలమ్మ గుళ్ళో పెళ్ళి చేసేసాడు,

ఇప్పుడు ముగ్గురు కూతుళ్ళ కాపురాలూ చల్లగున్నాయి వాళ్ళ బ్రతుకులు వాళ్ళు బతుకుతున్నారు అప్పుడప్పుడు పండగలకీ పబ్బాలకీ వచ్చి పోతున్నారు, పిల్లలతో'

ఓసారి పెద్దకూతురు ఆదిలక్ష్మి అంది

ఇంకా ఈ నీళ్ళు మొయ్యడం ఎందుకయ్యా' అదుకాత్తో కూత్తో జీతం తెచ్చుకుంటున్నాడుకదా' ఆ మాత్రం గెంజినీకు పొయ్యలేడా? అని

దానికి ఓ బారమైన నిట్టూర్పు విడిచి, భుజం మీద తువ్వాలుతీసి ముఖానికి పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ అన్నాడు నరిసింహులు

అదు గెంజి పొయ్యలేడనికాదే' అలవాటైపోయిన పాణం నాది ఏ పనీ సెయ్యకండా ఉండనేను ఈ నీళ్ళు మోసే మి అందర్ని పెంచుకొచ్చాను మీకు మనువులు సేసాను అనాగే నాను బతికున్నంత కాలం ఆడిమీద ఆదారపడకూడదను

కున్నానే! రెక్కలొంగినాక నా పేనం పోకండా ఉంటే అప్పుడు ఎనాగా, అతునాకు ఆ గంజి పొయ్యకమానడు అన్నాడు కాని ఆ మాటల్లో పూర్తిగా నిజంలేదు. కొడుకు ఉద్యోగంలో జాయినవ్వడానికి అప్పుచేసి కట్టిన సొమ్ము ఇంకా తీరలేదు అది. ముగ్గురు కూతుళ్ళ పెళ్ళిళ్ళకైన సొమ్ము మొత్తం కన్నా ఎక్కువ ఆ బారాన్ని కొడుకు మీదవేసి. తనూ కూర్చుని తినడం ఇష్టం లేదు నరిసింహులికి ' కాస్తో కూస్తో తన ఒంట్లో సత్తువ మిగిలే ఉంది అది కాస్తా నశించిపోతే అప్పుడు ఎలాగా బారం కావాలి వాడికి' అన్నది నరిసింహులి మనసులో ఉన్న అసలు నిజం'

సరే' అయ్య నీ ఇష్టం'' అంది అప్పుడు కూతురు

ఇప్పుడు నరిసింహులు చేసిన అప్పు చాలా వరకూ తీరి పోయాయి రాములవారి వీదిలో ఉన్న శాస్త్రిగారి దగ్గర చేసిన రెండు వేలు మాత్రం మిగిలి ఉంది

అది తీరిపోతే నరిసింహులు గుండెల నిండా గాలిఎల్చుకుందామనుకుంటున్నాడు

మావ! కూడు తిందువుగానిలే!... అప్పుడే. కుండతో నీళ్ళు నెత్తిన పెట్టుకొచ్చి దాన్ని గుమ్మంలోనే దించి. కాలుమీద మోపు మూరు విశ్రమించి వెళుతూ మంచంలో పడుకున్న మావని చూసిన శివాలక్ష్మి అంది

కోతలి మాట విని. బారంగా కళ్ళు తెరిచి చూసి జొరమొచ్చినట్టుందే. లచ్చిమి నాకీపూట కూడొద్దు' అన్నాడు నరిసింహులు

కూడుతినకపోతే మరి కాస్తా నీర్సమయి పోతావు అయినా, ఇంతెండలో నీళ్ళు మోయమని నీ కొడుకులు సెప్పనారు సెప్పు! నీ కెన్నిమార్లు సెప్పినా ఎవుళ్ళు సెప్పినా ఇనిపించుకోవుకదా' .. తిని పంచన తొంగోవుంటే నీకు కట్టంగుంటాదంటే ఎనాగ మావ'.

'అదికాదే'

ఇంకేంటీ సెప్పకు నువ్వియాల్నించి ఆ నీళ్ళు మొయ్యడం మానేయ్!

"అది నావల్ల కాదే' అంటూ మంచంలోంచి

నీళ్ళ కావిడి

లేచాడు

ఇక ఈ మనిషికి సెప్పలేం' అంటూ కుండతో నీళ్ళు పట్టుకుని లోపటి కెళ్ళిపోయింది శివాలక్ష్మి'

★ ★ ★ ★ ★ ★

శివాలక్ష్మి గుమ్మంకి అవతల. చూరు క్రింద పీట వేసుకుని కూర్చుని. చేటలో బియ్యం వేసుకుని ఏరుతుంది

ఇంతలో శాస్త్రిగారు వచ్చారు ఆయన్ని చూసి చేట ప్రక్కన పెట్టి, పైటను ఒంటి నిండా కప్పుకుని బయటకు . గుమ్మంలోకొచ్చి వినయంగా నిలుచుంది

నరిసింహులు లేడా! లక్ష్మీ అని అడిగారు'

లేడండి'

ఎక్కడికెళ్ళాడు? మూడు రోజుల్నుండి నీళ్ళు మొయ్యడానికి రావడంలేదు ఇలాగైతే వాడు చేసిన అప్పెప్పుడు తీరుతుందే', కాస్త చిరాగ్గా అన్నాడు

మీ కెంతియ్యాలండి? కాస్త ఆశ్చర్యంగా అడిగింది శివాలక్ష్మి నిజానికి, ఆయనకి. మావ అప్పున్నట్టు ఆమెకు తెలియనే తెలియదు

ఇంకా రెండువేల రూపాయల వరకూ ఇవ్వాలి ఇంతకూ వాడేడి? అని అడిగారు.

సూదిమందేసుకోడానికి డాక్టేరుకాడికెళ్ళినాడండి మూడు రోజుల కాడనుంచి జొరం కాస్తంది వాడికి'

కాస్త మాత్రం, కబురు చెయ్యొచ్చుకదా' వాడు వస్తాడని ఎదురుచూసి. చివరికి మేమే మోసుకోవాల్సి వస్తుంది ఇంకెవళ్ళనైనా మాకు నీళ్ళు పొయ్యమంటే పొయ్యడం లేదు ఒకవేళ పోస్తే నరిసింహులుచేత మేము పోయించుకోకూడదట

పోనీ ఆ పనే సెయ్యండి' ఇక మా మావ నీళ్ళు మొయ్యడు మీకేకాదు ఇంకెవళ్ళకీ పొయ్యడు అది ఆరోగ్యం బాగుండనేదు

ఆ మాట విని శాస్త్రిగారు ఆశ్చర్యంగా చూసారు శివాలక్ష్మివైపు!..

మరి నాకివ్వాల్సిన డబ్బు సంగతో'.

ఇచ్చేస్తాం'.

ఎప్పుడు?

'ఎప్పుడిచ్చేదీ మా మావ రేపొచ్చి సెపుతాడు మీతో'

సరే' అంటూ-వెళ్ళిపోయారు శాస్త్రిగారు

ఆయన అలా వెళ్ళగానే, ఇలా వచ్చాడు శివాలక్ష్మి మొగుడు ఆదిబాబు ఆదిబాబుతో అంతా చెప్పింది శివాలక్ష్మి'

ఇప్పుడంత తొందరగా రెండు వేల రూపాయలు ఎక్కడ నుంచి తెచ్చి తీర్చాలో?

అయితే, మీ అయ్యసేత ఇంకా ఆ గొడ్డు సాకిరి సెయ్యిత్తావేటి? కాస్త చిరాగ్గా. కోపంతో అడిగింది శివాలక్ష్మి!

మా అయ్య ఇంకా కష్టబడుతుంటే నాకు ఇష్టమనుకున్నావేటి' సరే, ఎనాగోనాగ ఆ డబ్బు సంపాదించి కట్టేద్దాం' అంటూ ఆరోజంతా ఆలోచించి తను పని చేస్తున్న కంపెనీలో లోనుకోసం అప్లికేషన్ పడేసాడు.

లోను వచ్చిన తరువాత శాస్త్రిగారికా డబ్బు ఇచ్చేసి. తండ్రి తన కోసం చేసిన అప్పు తీర్చేసాడు

దానితో తండ్రి గుండె బరువు తీరుతుందనుకున్నాడు. ఆదిబాబు'

కాని తను చేసిన అప్పు కొడుకు తీర్చడం ఎందుకో నరిసింహులికి మనస్కరించలేదు తను ఏదో తప్పుచేసినట్లు మోయరాని బారాన్ని కొడుకు నెత్తిన మోపినట్లు బాధపడిపోయాడు

ఏది ఏమైనా ఇక నరిసింహులు చేత నీళ్ళు మొయ్యడం మానిపించి విశ్రాంతి తీసుకోమన్నారు కొడుకూ కోడలూను'

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

ఓ రోజు'

ఆదిబాబు పని చేస్తున్న వర్క్‌స్పాట్‌లో, పైనుండి మూవింగ్ క్రెయిన్ తాలూకా పుల్లీ ఊడి మీద పడిపోయింది

ఈ హఠాత్సంఘటనకి సూపర్‌వైజర్లు ఆపీసర్లు, తోటి కార్మికులు- చివరికి ఎమ్. డి కూడా ఆఘమేఘాలమీద అక్కడికి చేరుకున్నారు చేరి ఆ దృశ్యాన్ని చూసి అవాక్కయ్యారు

ఇంటికి కబురు పంపితే భార్య, తండ్రి మిగతా బంధువులూ గొల్లున ఏడుస్తూ వచ్చారు

ఎందరువచ్చినా హాస్పటల్‌లో చేర్చిన తరువాత డాక్టర్లు ఎంత ప్రయత్నించినా పోయె ఆదిబాబు ప్రాణాల్ని నిలుపలేకపోయారు

నరిసింహులు తలబాదుకుని ఏడుస్తూ, ఒరేయ్' నీ కప్పుడే నూరేళ్ళు నిండిపోయాయా? . ఇక నువ్వు నేకండా మమ్మల్ని ఎట్టా బతకమంటావురా ఆదిబాబు?!.. మమ్మల్ని నీతో పాటూ తీసుకుపోరా' అంటుంటే అందరూ ఓదార్చారు

శివాలక్ష్మి ఏడ్చి, ఏడ్చి స్పృహ కోల్పోయింది ఆదిబాబు అక్కలు శోక దేవతలే అయ్యారు

★ ★ ★

శాస్త్రిగారు, ఇంకా తెలిసిన వాళ్ళు వచ్చి కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నారు.

కూపన్

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

గర్భస్థ శిశువు చెప్పిన కథలు

కథ వ్యాసం రాసిన వారి పేరు : ____________________

____

పూర్తి చిరునామా ____________________

పిన్ కోడ్ : ____________________

ధర్మపథం

ఆహారభేదాలు

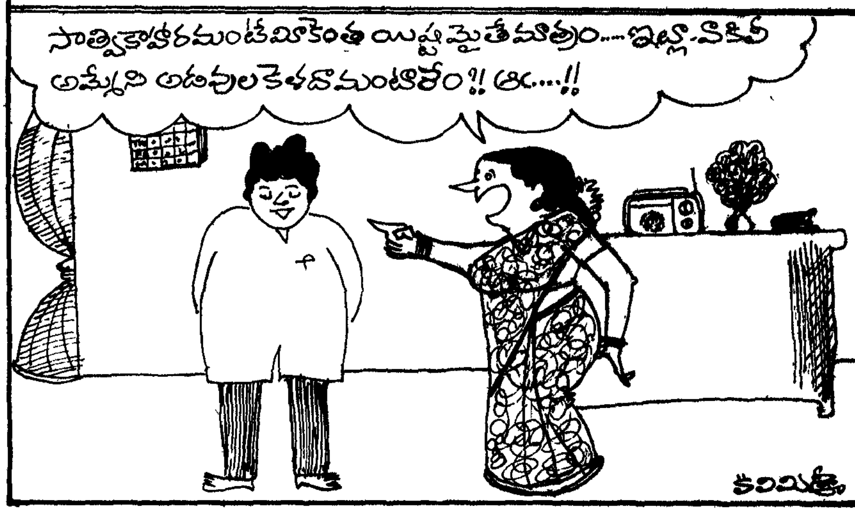

శాస్త్ర దృష్టి ననుసరించి మనం భుజించే ఆహారం మూడు విధాలు. అవి సత్వ, రజ, స్తమో గుణాలను మూడింటినీ అనుసరించి ఏర్పడినవి. వీటిని గురించి కల్కి పురాణంలో ఇలా చెప్పబడింది.

"ఉచ్ఛిష్ట మవశిష్టం వా
  పథ్యం పూతమభీప్సితమ్,
భక్తానాం భోజనం విష్ణో
  ర్నైవేద్యం సాత్త్వికం మతమ్
ఇంద్రియ ప్రీతి జనకం
  శుక్ర శోణిత వర్ధనమ్,
భోజనం రాజసం శుద్ధ
  మాయు రారోగ్య వర్ధనమ్.
అతః పరం తామసానాం
  కటుం చోష్ణవిదాహితమ్.
పూతి పర్యుషితం జ్ఞేయం
  భోజనం తామస ప్రియమ్."

(కల్కి పురాణం, తృతీయాంశం. 11–వ అధ్యాయం.)

భగవంతునికి నైవేద్యం పెట్టిన ఆహారం పులుపు, కారం మున్నగు తీవ్రమైన రుచులు లేనిదిగా హితమైనదిగా, కోరదగినదిగా ఉంటుంది. అది అవశిష్టమైనదిగా ఉన్నా, ఉచ్ఛిష్టమైనదైనా భక్తులకు చాలా అభిమతంగా ఉంటుంది. అది సాత్త్వికాహారం. రజోగుణయుతమైన రాజసాహారం రసనేంద్రియానికి ఎంతో ప్రీతిని కలిగిస్తుంది. శుక్ర శోణితాలను వృద్ధి పరుస్తుంది. పరిశుద్ధమైన ఆ భోజనం ఆయురారోగ్యాలను పెంపొందిస్తుంది. ఇది సాధారణంగా అందరికీ ఇష్టమైనదిగా ఉంటుంది. ఇక – తామసాహారం తమోగుణం గల తామసులకు మిక్కిలి యిష్టమైనది. పాచి పోయినదయినా సరే, చెడు వాసన వేస్తున్నాసరే, అది వారికి ఇష్టంగానే ఉంటుంది.

మరొక సంగతి. సాత్త్వికాహారం ఇష్టమైన వారు వన నివాసానికీ, అట్టి ప్రశాంత స్థలానికీ ఇష్టపడతారు. రాజసాహారం భుజించే వారు గ్రామాల్లో నివసిస్తూ ఉంటారు. తామసాహార ప్రియులను జూదరుల గృహాలలోనూ, మద్యం విక్రయించే చోటా చూడవచ్చును.

ఈ ఆహారాలలో సాత్త్వికాహారం మేలైనది. రాజసాహారం మధ్యరకంలోనిది. తామసాహారం అవాంఛనీయమైనది.

బులుసు వేంకటరమణయ్య

ఇంతరిని విషాద సాగరంలో ముంచి, తనొక్కడూ నిర్విరంగా కట్టెల్లో కాలిపోయాడు ఆదిబాబు!

ఆ రోజుకి ఆదిబాబు చనిపోయి తొమ్మిది రోజులయింది

ఆ రోజే పెద్ద దినం చేయమని పంతులుగారు చెప్పారు

దినంకి కావలసినవన్నీ నరిసింహులు రప్పించాడు

బంధువులూ, తెలిసినవాళ్ళు వచ్చి, అన్ని పనుల్లో సాయం చెయ్యసాగారు

అందరి వదనాల్లో విచారం రాజ్యం చేస్తుంది

శివాలక్ష్మి, కళ్ళలో ఊరే కన్నీటికి ఎవరూ ఆనకట్ట వెయ్యలేక పోతున్నారు.

నరిసింహులు పూర్తిగా డీలాపడిపోయాడు.

మధ్యాహ్నం పన్నెండవుతుండగా దినవారం భోజనాలు పెట్టారు, వచ్చిన వాళ్ళందరికీ!

తలా కాస్త తింటూ, బయటకు వచ్చి చేతులు కడుక్కుని వెళ్ళిపోతున్నారు.

కొంతసేపటికి నీళ్ళయిపోయాయి.

భోజనంచేసి ఎంగిలి చేతులతో వచ్చి బయట నిలుచుండి పోయారు కొందరు.

నీళ్ళయి పోయాయి

నీళ్ళయిపోయాయి

అంటున్నారందరూ!

ఆ మాటలు నరిసింహులు చెవినబడ్డాయి ద్వారంకి ఇవతల గోడకు చేరబడి కూర్చున్న నరిసింహులు కళ్ళలో సుడులు తిరుగుతున్న కన్నీళ్ళను తువ్వాలుతో తుడుచుకుని, చుట్టూ చూసాడు.

కూతుళ్ళు ఓ మూల, కోడలు మరో మూల కూర్చుని ఏడుస్తున్నారు కూతురు తరుపువాళ్ళు, కోడలి అమ్మ, అయ్య కూడా శోక సముద్రంలో ఉన్నారు.

నరిసింహులు మెల్లగా నడుం పట్టుకుని లేచాడు

అడుగులో అడుగేసుకుంటూ మెల్లగా బయట కొచ్చాడు అక్కడంతా వెతికాడు,

కుండలు కనిపించాయి

ఉట్లు కనిపించాయి.

ఇంకా వెతుకుతున్నాడు.

"ఏంటి తాత! ఎతుకుతున్నావు?" అంటూ అడిగాడు, వంటపొయ్యిల దగ్గర నిలుచున్న ఓ కుర్రోడు

ఏం నేదురా! నీళ్ళయిపోయాయట! ఓ కావెడు నీళ్ళు తెద్దావని సూత్తన్నాను కుండలూ, ఉట్లూ ఉన్నాయిగాని! కావిడిబద్ద కనపడ్డేదురా! అన్నాడు నరిసింహులు అని మరలా వెతకసాగాడు వెతుకుతూ యదాలాపంగా ఆ కుర్రోడివైపు చూసాడు

వాడు బిగుసుకు పోయినట్లు నిలుచుండి పోయి, కళ్ళు తేలవేసి చూస్తున్నాడు

ఏట్రా సిమ్మాద్రి అట్టా సూత్తన్నావు? దాన్నెవుళ్ళయినా తీసికెళ్ళారేట్రా

అదికాదు తాత!" నీళ్ళు నమిలాడు ఆ కుర్రోడు.

సెప్పరా!

మద్దికి సిట్లిపోయిన కావిడిబద్దె కదాని ఇరిసి పొయ్యిలో పెట్టేసాను

ఆ మాట వినగానే నరిసింహులి గుండె కలుక్కుమంది నిలువునా వణికి పోతూ పొయ్యివైపు చూసాడు.

చెట్టంత కొడుకును కాల్చుకు తినేసిన మంటలు, ముక్కలైన కావిడిబద్దను కూడా కాల్చి బూడిద చేసేస్తున్నాయి □